

quam futuri evi posteritatibus, quod T[heodericus] prepositus et conventus sanctimonialium in Vechtrichshusen silvulam prope Meinharderode ex permissione nostra et reverende matris nostre a Gotelinde videlicet et filiis eius Hartmudo scilicet Heinricho, Cûnrado, Ottone emptione quatuor marcarum comparaverunt. Et ne hoc factum, quoniam generatio preterit et generatio advenit, aliquatenus possit irritari, nos presentem paginam sigilli nostri impressione roboravimus. Huius autem geste rei testes sunt: Comes Gûntherus in Keurinbere. Heinrichus notarius. Heinrichus Azze. Gerhardus de Elinde. Seffridus villicus. Acta sunt hec pacifice anno millesimo ducentesimo nono decimo, indictione septima; data xv. kalendas maii in Erphordia.

(SFR.)

10

262.

Markgraf Dietrich eignet dem Deutschen Orden das ihm als Reichslehn gehörige Dorf Niprodeviz, jetzt Hagenendorph (Hohendorf) genannt, mit zwei Fläminger Hufen nebst dem dabei liegenden Wald, desgl. das Burgkorn, welchem allen Arnold von Grieben für 18 Mark entsagt. — Zeuge: Graf Friedrich von Brehna.

1291 April 25. 15

Hdschr.: Or. Perg. Hauptstaatsarchiv Dresden No. 218. Das stark beschädigte S., an rothen Seilenschnuren, = Taf. III. 2.

Theodericus dei gratia marchio Misnensis et Lvsicensis: | Quoniam quidem libertatem terrę sanctę, cui deservire deo propitio sumus insigniti, benefitio, quocunque valemus, fovere tenemur, ad incrementa domus Theuthonicorum beatę Marię virginis placet animum diligentius intendere, quam cottidie percipimus se pro domino scutum in expugnabile hostibus opponere. Inde est, quod cunctorum noticie tam presentium quam futurorum sciendum declaramus, quod domum iam dictam tanta libertatis ab imperio gratia donatam esse cognovimus, ut, quicquid prediorum vel benefitiorum a quocunque principum imperiali gratia mediante sibi collatum fuerit, libera proprietate perpetuo possideat. Est igitur in ditione nostra villa olim Niprodeviz, sed nunc Hagenendorpph dicta, sita in provintia D[om]juts^a), quam ob remiss[ione]m^a) nostrorum delictorum terreque sancte profectum, quam etiam iure feodali possidemus a regno, predictę domui Theuthonicorum cum omni conferimus integritate, novem videlicet mansos mensurę Flamingorum cum nemore adiacente, pascuis quoque cultis et incultis ab antiquo prefate villę pertinentibus. Insuper quicquid proventuum, qui vulgo burchkorn dicuntur, nobis annuatim exinde cedebat, filio nostro super his annuente quieta libertate perpetuo contradimus possidendum. Ut autem hec nostra donatio nullatenus unquam possit a quoquam infirmari, presentem paginam subscriptis testibus, qui huic intererant collationi, sigilli nostri fecimus munimine communiri. Testes huius rei sunt: Ekkehardus episcopus Mersburgensis. Fridericus comes de Brenen. Burchgravius de Donin. Meinherus burchgravius de Misne. Heinrichus de Chorun. Bodo de Ilburch. Ekkehardus de Tucheran. Volradus de Landesberch.